

Såfremt det efter en konkret vurdering må lægges til grund, at det ikke er muligt for kommunen at bortforpagte driften af restaurationsvirksomheden, er det antaget, at kommunen selv kan drive den pågældende virksomhed indtil videre. Får kommunen på et senere tidspunkt grund til at antage, at der er mulighed for at bortforpagte driften, skal kommunen på ny forsøge dette.»

Det er således kun i meget sjældne tilfælde, at en kommune efter kommunalfuldmagtsreglerne lovligt vil kunne drive en fødevarerbutik eller en restauration. Det kan som nævnt kun ske, når virksomheden ikke lader sig drive – og dermed bortforpagte – på markedsmæssige vilkår. I sådanne situationer vil virksomhederne ikke desto mindre på linie med private virksomheder være omfattet af de grundlæggende krav i fødevarerlovgivningen til hygiejne mv.

Hvis en konkurrerende virksomhed bliver opmærksom på en situation, hvor en kommune i videre omfang end lovgivningen tillader, driver f.eks. restaurationsvirksomhed, kan forholdet indbringes for de kommunale tilsynsmyndigheder.

For at lette overgangen til ordningen for eksisterende virksomheder foreslås det, at alle personer og selskaber m.v., der ved lovens ikrafttræden har et næringsbrev, ikke skal opfylde kravet om at have bestået en prøve.

Da formålet med ordningen dels er at sikre, at indehaveren af en restaurationsvirksomhed har det fornødne kendskab til den relevante lovgivning, og dels at sikre mere effektive sanktionsmuligheder over for de virksomheder, der ikke overholder de gældende regler, er det fundet i god overensstemmelse med regeringens politik om »noget for noget«, at virksomheder, som kan dokumentere »orden i tingene«, i et vist omfang undtages fra ordningen.

Der er derfor i lovforslaget indbygget en mulighed for, at restaurationsvirksomheder, der kan dokumentere, at de gør en indsats for at overholde de gældende regler, kan undtages for kravet om indberetning til registret over straf for væsentlige overtrædelser – så længe de lever op til reglerne. Dokumentationen foreslås at skulle foreligge i form af en erklæring, afgivet af en statsautoriseret eller registreret revisor eller en advokat. Erklæringen, der skal indsendes til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal give sikkerhed for, at virksomheden på det regnskabsmæssige, skatte- og afgiftsmæssige- og hygiejnemæssige område opfylder betingelserne for at blive undtaget.

For at være omfattet af denne fritagelse foreslås det i lovforslaget, at virksomheden

- har udarbejdet et regnskab, der er revideret af en registreret eller statsautoriseret revisor, og
- ikke inden for det seneste år har været straffet for væsentlig overtrædelse af skatte- eller afgiftslovgivningen, og
- ikke inden for det seneste år har været straffet for mere end én væsentlig overtrædelse af fødevarerlov- givningen, dog således at der tages hensyn til, at en virksomhed med flere tilsynsenheder (f.eks. et hotel med flere restauranter) har større risiko for at begå overtrædelser end en virksomhed med kun én tilsynsenhed.

b. Hvem i virksomheden skal have næringsbrev

Der sker ingen ændring i, hvem der skal have næringsbrev. Enhver, der driver restaurationsvirksomhed, hvortil der kræves næringsbrev, skal have et næringsbrev til hvert forretningssted. Det betyder, at en kæde med flere forretningssteder, skal have et næringsbrev til hvert enkelt forretningssted. Som noget nyt registreres næringsbrevene i et offentligt tilgængeligt register, der føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. nedenfor under c).

Det er indehaveren af forretningsstedet – eller ved kæder indehaveren af virksomheden – der skal have næringsbrev til de enkelte forretningssteder. Er der således tale om en personligt ejet virksomhed, skal næringsbrevet eller næringsbrevene indehaves af den fysiske person. Er indehaveren et selskab, er det selskabet, der skal have næringsbrevet eller næringsbrevene. Næringsbrevene udstedes til at omfatte det enkelte forretningssted.

c. Register over næringsbrev

Det foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører et register, der indeholder oplysning om personer og selskaber m.v., der har næringsbrev. Det foreslås endvidere, at registret skal være offentligt tilgængeligt, således at det er tilgængeligt for forbrugerne hvilke personer og selskaber m.v., der har erhvervet næringsbrev. En virksomhed med flere forretningssteder skal have næringsbrev til hvert forretningssted.

Personer og selskaber m.v., der ved lovens ikrafttræden har næringsbrev til restaurationsvirksomhed, skal dog ikke bestå den omhandlede prøve.

Ordningen med en prøve etableres for at skabe sikkerhed hos forbrugerne for, at udøvere af erhvervet har kendskab til de fundamentale regler om hygiejne, skat og afgift, arbejdsmiljø, brandsikkerhed m.v. En række erhvervsuddannelser indeholder allerede elementer, der vedrører den særlovgivning, som loven forudsætter viden om. Derfor foreslås det, at personer, der gennem deres erhvervsuddannelser har opnået den